56

27. ΑΒΓ. 1903
ΙΟΒΟΡΟΔΟΪΚΗΣΚΑΓΟ ΥΝΙΒΕΡΣΙΤΕΤΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1903 ΑΡΙΘ 34

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μητρ. Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ σύντακτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ΚΖ' ἐπετηρὶς τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν τοῦ Β'. — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικὰ — Ἰωάννης ἐπίσκοπος Πρισδριανῶν — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι — Παράρτημα: «Εὐαγγελικὰ διδάγματα».

Η ΚΖ' ΕΠΕΤΗΡΙΣ
ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΑΝΑΡΡΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ
ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ ΧΑΝ ΤΟΥ Β'.

Κύκλος εἴκοσιν ἑπτὰ ἐτῶν βασιλείας εὐκλεοῦς ἔληξε χθὲς, καὶ τὸ εἰκοστὸν ὄγδοον ἀρξάμενον ἤδη γίνεται συνέχεια λαμπροῦ παρελθόντος. Εὐχαὶ θερμόταται μετ' εὐχαριστιῶν διαπύρων πρὸς τὸν οὐράνιον παροχέα τῶν ἀγαθῶν, ἀπὸ ἑκατομμυρίων καρδιῶν ἀναπεμπόμεναι, ἐπικαλοῦνται τὰ αὐτὰ δωρήματα τοῦ κοινοῦ πατρὸς τῆς συμπάσης ἀνθρωπότητος ὑπὲρ τοῦ πατρικῶς μεριμνῶντος πρὸς εὐζωΐαν τῶν πιστῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων μεγαλειοτάτου καὶ σεπτοῦ ἄνακτος σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν τοῦ Β'. Τὴν ὑγιείαν, τὴν ἀπερίκλονον βασιλείαν, τὴν δόξαν, ἣν ἑαυτῷ περιποιεῖ πᾶς ἄρχων λαῶν ὑπὲρ αὐτῶν κηδόμενος, ὡς παρακαταθήκης ὑπὸ Θεοῦ πιστευθείσης αὐτῷ, ταύτην ζητοῦμεν ἀπὸ τοῦ παντοκράτορος βασιλέως τῶν βασιλευόντων, «δι' οὗ μονάρχαι μεγαλύνονται καὶ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην», ταύτην οἱ λαοὶ πάντες τῆς εὐρείας τῶν Ὀσμανιδῶν αὐτοκρατορίας αἰτοῦνται ὑπὲρ τοῦ εὐκλεῶς αὐτῶν ἀνάσσοντος καὶ περιφραδῶς κρατοῦντος τὰς ἡνίας τῆς διοικήσεως τοῦ κράτους τῶν ἐπιφανῶν Αὐτοῦ προγόνων. Οὐρανογείτονα καταρτιζόμενος τὸν αἶνον ἀπό τε ἀνδρικῶν καὶ γεροντικῶν, ἀπό τε νηπιακῶν καὶ θηλαζόντων στομάτων ὁ κοινὸς ἐν οὐρανοῖς πατὴρ, ἐπακούων τῶν εὐχῶν καὶ τῶν δεήσεων τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν ἀρχομένων, τῶν ποιμαινόντων καὶ τῶν ποιμαινομένων, ἐχορήγησε τῷ φιλολάῳ ἄνακτι πάντα τὰ αἰτήματα τὰ πρὸς κοινῆ σωτηρίαν, ἐμπνέων βουλὰς ἀγαθὰς Αὐτῷ ὑπὲρ τῶν μετὰ πίστεως, ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ὑπακουόντων· καὶ, διδοὺς τῷ ἐπιγείῳ βασιλεῖ καὶ αὐτοκράτορι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας Αὐτοῦ, ἐχαρίσατο λαοῖς εὐπειθέσι καὶ νομοταγέσιν ἐθνικότησι βασιλείαν εἴκοσιν ἑπτὰ ἐτῶν ἐπιφανῆ καὶ πάροχον εὐζωΐας καὶ τῆς τῷ ἀνθρώπῳ δυνατῆς καὶ θεμιτῆς εὐπραγίας, καθὸ γινώσκων ἄνωθεν τί τὸ τοῖς ἀνθρώποις ὠφέλιμον ἀμφιλαφῶς καὶ εὐτυχές.

Ἐντεῦθεν οἱ λαοὶ τῆς αὐτοκρατορίας, ἀληθῆ πανήγυριν καὶ κοινὴν ἑορτὴν θεωροῦντες τὴν χθεσινὴν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ἀγαλλιάσεως αὐτὴν λογιζόμενοι, πανηγυρίζουσιν εὐ-

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ ΟΠΥΜΕΝΙΚΟΒΑ

φροσύνως. Εἶδον καὶ ἐξετίμησαν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πατρικὴν κηδὼ τοῦ εἴκοσιν ἑπτὰ ἔτη νυχθήμερον ὑπὲρ εὐκλείας καὶ προόδου πραγματικῆς τοῦ κράτους Αὐτοῦ μοχθοῦντος μεγαλειοτάτου σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν τοῦ Β′, καὶ λαοὺς ἀλλοθρόους καὶ λαοὺς ἡμετέρους, καὶ λαοὺς ἐγγὺς οἰκοῦντας καὶ μακρὰν ἀπῳκισμένους ἀκούουσιν ἐκτιμῶντας καὶ ἐπαινοῦντας καὶ τὴν περίνοιαν τοῦ πολυμήτιος Ἄνακτος, καὶ τὴν πεπνυμένην Αὐτοῦ βουλὴν καὶ τὴν ἐργασίαν ὑπὲρ εἰσαγωγῆς καὶ παρ' ἡμῖν ἐγκλιματίσεως τῶν ἀληθινῶν τοῦ πολιτισμοῦ στοιχείων, ὧν ἡ προστασία καὶ καλλιέργεια καὶ διάδοσις δοξάζει καὶ μεγαλύνει ἔθνη καὶ βασίλεια. Τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν γένος, τὸ τεκμήρια πατρικῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς, ἀπὸ μιᾶς, τοῦτ' αὐτό, γενεᾶς, ἀριθμοῦν πολλὰ, τὸ καὶ κατὰ παρελθόντας αἰῶνας ἐξόχους ἐπὶ περινοίᾳ καὶ πολιτικῇ συνέσει καὶ πίστει λειτουργοὺς τῇ τῶν Ὀσμανιδῶν αὐτοκρατορίᾳ χορηγῆσαν, τὸ γένος ἡμῶν τὸ νομοταγέστατα καὶ μετ' ἀφοσιώσεως ὑπηρετῆσαν τῷ βασιλείῳ κράτει καὶ πολλῆς πατρικῆς ἀγάπης ἀπὸ τοῦ φιλολάου Ἄνακτος δικαίως ἀπολαῦον, καθῆκον θεωρεῖ νὰ εὔχηται πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ εὐημερίας καὶ ὑγιείας ἀστεμφοῦς καὶ δόξης καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ὀσμανικοῦ θρόνου στερεώσεως τοῦ μεγαλειοτάτου καὶ πεπνυμένου σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν τοῦ Β′.

Διάπυροι χθὲς ἀνεπέμφθησαν ὑπὲρ τοῦ ἄνακτος εὐχαὶ, ἐπισημότατα ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ὑπό τε τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ σεβασμίας ἱεραρχῶν χορείας, ἐνθέρμως δ' εὐχόμεθα καὶ καθ' ἡμέραν πάντες οἱ ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μιμητῶν τοῦ θεανθρώπου τῆς Ἐκκλησίας δομήτορος διδαχθέντες ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς τῆς ἐξουσίας εὔχεσθαι πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα ἡσύχιον διάγωμεν βίον καὶ συντελῶμεν οὕτω κατὰ δύναμιν ὑπὲρ ἐπιτυχίας τῶν πατρικῶν καὶ προοδευτικῶν ὑπὲρ τοῦ κράτους βουλῶν τοῦ φιλολάου Ἄνακτος, οὗ τὰ ἔτη εἴησαν ἀπερικλόνως ὑγιᾶ, εὐδαίμονα καὶ δεδοξασμένα ! !

§

Μετ' ἐπιβαλλούσης εὐκοσμίας καὶ μεγαλοπρεπείας ὡς ἔθος, ἐτελέσθη τῇ χθὲς τρίτῃ ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἡ ΚΖ′ ἐπὶ τῇ εἰς τὸν εὐκλεᾶ θρόνον τῶν ὀσμανιδῶν ἀναρρήσει τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ τρισεβάστου καὶ γαληνοτάτου ἡμῶν ἄνακτος Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ τοῦ Β′ εἰθισμένη δοξολογία, προεξάρχοντος ταύτης τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακεὶμ τοῦ Γ′, ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτης συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος κατακλύσαντος τὸν ἱερὸν ναόν.

Συμφώνως πρὸς τὴν διὰ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἐγκαίρως γενομένην ἐπίσημον κοινοποίησιν, προσῆλθον τῇ ὡρισμένῃ ὥρᾳ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα οἱ σεβασμιώτατοι συνοδικοὶ Ἐφέσου, Νεοκαισαρείας, Ἰκονίου, Σμύρνης· Μιτυλήνης, Διδυμοτείχου, Βελεγράδων, Σερβίων· Κοζάνης καὶ Ἡλιουπόλεως, οἱ παρεπιδημοῦντες μητροπολῖται Δράμας καὶ Δυρραχίου, τὰ μέλη τοῦ Ε. Μ. Συμβουλίου οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι κληρικοὶ, ἐτι δὲ μετέσχον οἱ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος, Μ. ἀρχιδιάκονος καὶ οἱ λοιποὶ διάκονοι μετὰ τοῦ πρεσβυτερίου τοῦ πατριαρχ· ναοῦ.

Ἐκ τῶν ὁμογενῶν βαθμούχων καὶ λογάδων τοῦ Γένους ἡμῶν προσῆλθον ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ τὰ παράσημα αὐτῶν φέροντες αἱ ΑΑ. ΕΕ· ὁ Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῆ πασᾶς, ὁ ἄρχων Μ. λογοθέτης Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης, ὁ Κωστάκης Βαγιάνης ἐφέντης, ὁ Γιάγκο βέης Ἰωαννίδης, ὁ Γ. Βεγκλίδης πασᾶς, ὁ Παυλάκη πασᾶς Φενερλῆς, ὁ Γ. Λαμπίκης πασᾶς, ὁ Ἀντώνιος βέης Οἰκιάδης καπουκεχαγιὰς τῶν πατριαρχείων, ὁ Ἀβραὰμ Βαπορίδης ἐφέντης, ὁ Σ. Χριστοφορίδης βέης, ὁ Ἱπ. Ζαγαννιάρης ἐφέντης, ὁ Φατὶν βέης Οἰκιάδης, ὁ Δ. Πανδούρωφ ἐφέντης, ὁ Ἀλέξ. Γάγκος ἐφέντης, ὁ Χ. Ραμφιάδης ἐφέντης, ὁ Γ. Ζινδζιρλῆς ἐφέντης, ὁ Δ. Σωφρονιάδης ἐφέντης, ὁ Γ. Χιδήρογλους ἐφέντης, ὁ Χ. Καραμπέογλους ἐφέντης, ὁ Νικόλαος Νικολαΐδης ἐφέντης, ὁ Βασίλ. Ἀσμανίδης ἐφέντης, ὁ Στ. Σκυλίτσης ἐφέντης, ὁ Κ. Θεοδωρίδης ἐφέντης, ὁ Ἐλευθέριος Ταπεινὸς ἐφέντης, ὁ Β. Μιρμίρογλους ἐφέντης, ὁ Ρ. Σπαθάρης ἐφέντης ἀνθυπίλαρχος τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς καὶ ὁ Π. Γούδας ἐφέντης.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ЧНУ ІМЕНІ І. МЕЧНИКОВА

Τῆς ὥρας ἐπιστάσης καὶ τῶν κωδώνων τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ σημηνάντων τὴν ἔναρξιν, οἱ σεβασμ. ἀρχιερεῖς φέροντες ἐπανωκαλύμμαυχα καὶ τὰ παράσημα ἀνῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν πατριαρχῶν καὶ ἐκαθέσθησαν ἐπὶ μικρὸν δεξιᾷ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἀριστερᾷ καὶ κατέναντι καθημένων τῶν βαθμούχων και λογάδων. Πρὸ τῆς εἰς τὸν ναὸν καθόδου ὁ οἰκουμεν. πατριάρχης μετεκαλέσατο ἐνώπιον πάσης τῆς ἐπισήμου συνοδίας τοὺς δύο μαθητὰς τῆς Θεολογικῆς καὶ τοὺς δύο τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς τοὺς ἀριστεύσαντος, ὡς γνωστόν, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῇ σπουδῇ τῆς ἐπισήμου τοῦ κρίτους γλώσσης, καὶ ἀφοῦ διὰ βραχέων ὑπέμνησε τὴν ἐπὶ τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ σεπτοῦ Ἄνακτος ἡμῶν σύστασιν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ γέρατος Χαμηδιέ, ἅμα δὲ παρώτρυνε τοῖς βραβευθεῖσι τὴν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιδοσιν καὶ μελέτην τῆς τουρκικῆς γλώσσης, ἀπένειμε τὸ Α΄. βραβεῖον τῷ κυρίῳ Νικολάῳ Παρασκευοπούλῳ καὶ τὸ Β΄. τῷ Δημ. Χαράτσῃ, ἀμφοτέροις μαθηταῖς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τοῖς δὲ ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς τὸ μὲν Α΄ τῷ κ. Δημ. Πασχαλίδῃ, τὸ δὲ Β΄. τῷ κ. Νεοπτολέμῳ Καρατζᾷ.

Εἶτα πᾶσα ἡ συνοδία διὰ τῆς κλίμακος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας κατῆλθεν εἰς τὸν ναόν, ὑπέρπλεων ἤδη ἐκκλησιάσματος, τῆς Α. Θ. Παναγιότητος κατά τε τὴν κάθοδον καὶ τὴν ἄνοδον ὑποβασταζομένης ἑκατέρωθεν ὑπὸ τῶν ΑΛ. ΕΕ. τοῦ Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ πασᾶ καὶ τοῦ Μ. Λογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου. Πρὸ τῆς Πύλης τοῦ ναοῦ ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης φέρων τὰ παράσημα Μεδζιδιὲ καὶ Ὀσμανιὲ περιεβλήθη τὸν μανδύαν αὐτοῦ. Πάντων τὰς οἰκείας θέσεις καταλαβόντων, τοῦ Μ. Λογοθέτου ἱσταμένου ἐν τῷ παραθρονίῳ, ἤρξατο ἡ ἱκετηρία καὶ εὐχαριστήριος ἱεροτελεστία κατὰ τὸ σύνηθες πρόγραμμα.

Τῆς ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος εἰθισμένης εὐχῆς περατωθείσης καὶ τοῦ ἐκκλησιάσματος φωνήσαντος ἐν τέλει τὸ «Ἀμὴν» ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπήγγειλεν ἀπὸ τοῦ θρόνου τὴν ἑξῆς προσλαλιάν:

Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, ἐξοχώτατοι λογάδες τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, ἐκκλησίασμα εὐσεβὲς καὶ φιλόνομον.

Ὁ μέγας Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῆς χάριτος ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὴν εὔσημον ταύτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἑορτάζεται πανταχοῦ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἡ προσφιλὴς ἑορτὴ τῆς ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ μεγατίμου Θρόνου τῶν ἐνδόξων προγόνων αὐτοῦ ἀναρρήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν ἐφέντου ἡμῶν, τοῦ μεγάλου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν κυριάρχου, εἰσακούσας τῶν δεήσεων τῶν πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων Αὐτῷ ὑπηκόων, ἐδωρήσατο ἡμῖν ἡμέρας ζωῆς ὅπως συνερχόμενοι ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ ἱερῷ ναῷ, οὗ ὑμνεῖται τὸ πανάγιον Αὐτοῦ ὄνομα, ἀναπέμψωμεν αὐτῷ εὐχὰς καὶ δεήσεις ὑπὲρ τοῦ πανηγυρίζοντος βασιλέως ἡμῶν. Ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἡμῶν Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν ὄντες, καὶ τὴν τῆς ὑπηκοότητος ὀφειλὴν, καθάπερ παρελάβομεν, ἐκτελοῦντες, δεόμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πάντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ Βασιλέως τῶν βασιλευόντων καὶ Κυρίου τῶν κυριευόντων, ἵνα ὑγιᾶ διατηρῇ τὴν Α. Α. Μ. καὶ σκέπῃ Αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἄμαχον αὐτοῦ σκέπην χορηγῶν Αὐτῇ ρῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος εἰς τὸ βασιλεύειν συνῳδὰ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ θελήματι, ὅπερ ἐστὶ δικαιοσύνη καὶ ἔλεος καὶ χάρις αὐτοῦ, ὄντος Θεοῦ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς χάριτος· ὅτι εἷς ὁ Θεὸς καὶ πάντα τὰ ἀπὸ Θεοῦ ἀπορρέοντα χάρις ἐστὶ καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀλήθεια. Ἡ Α. Α. Μ. βασιλεύουσα νῦν ἔτη εἴκοσι σὺν ἑπτὰ ὑπέστη μόχθους καὶ πόνους καὶ λύπας ἐκτάκτους, ἅτε τῶν πραγμάτων τοῦ ὑψηλοῦ κράτους εὑρεθέντων ἐν πολλῇ ἀνωμαλίᾳ καὶ ἀναστατώσει. Ἀλλ' ἡ μεγάλη Αὐτῆς περίνοια, ἡ μεγάλη Αὐτῆς καρτερία, ἡ ἔκτακτος καὶ παρὰ πάντων θαυμαζομένη φιλεργία καὶ ἐνεργητικότης, ἡ ἔκτακτος πολιτικὴ σύνεσις καὶ διορατικότης οὐ μόνον ταῦτα πάντα μετὰ τῆς δυνατῆς εὐχερείας καλῶς προέλαβε καὶ διεξήγαγεν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔργα μεγάλα ἀφορῶντα πάντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως τῆς αὐτοκρατορίας ἐκτάκτως ἐπεδόθη καὶ πολλῶν τὴν βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν ἐπέτυχεν. Ἀληθῶς· μάλιστα ἡ ἐπίδοσις τῆς σπουδῆς τοῦ ὀθωμανικοῦ λαοῦ ἔλαβεν ἐπὶ τῶν εὐκλεῶν ἡμερῶν τῆς

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА

Α. Α. Μ. τοιαύτην ἐπίδοσιν, οἵας ἐπὶ αἰῶνα ὅλον παρῳχημένου χρόνου οὐκ ἠξιώθη. Ἔπαινος τοίνυν, εὐχαριστία καὶ εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται κοινῶς Αὐτῇ ὅτι οὕτως πυδόκησε καὶ μεγάλα ἐποίησε. Πλὴν ἀλλ' ὅμως καὶ μετὰ ταῦτα οἱ πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι ὑπήκοοι Αὐτοῦ γενναιότερα ἔτι προσδοκῶσι καὶ ἀνώτερα κοινὰ ἀγαθὰ εὐνομίας, τάξεως, ἰσονομίας, οἰκονομίας καὶ εὐδαίμονος ἀνθρωπισμοῦ. Δῴη τοίνυν ὁ Θεὸς ἡμῶν τῇ Α. Α. Μ. τῷ κραταιοτάτῳ αὐτοκράτορι ἡμῶν ὑγείαν ἀμετάπτωτον καὶ ἐνίσχυσιν ἐν παντὶ ἀγαθῷ ὑπὲρ τῶν πιστῶν Αὐτῆς ὑπηκόων, ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς ἀνιαροῦ καὶ βασιλείαν κατὰ Θεὸν ἔνδοξον. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν προσλαλιὰν οἱ χοροὶ τοῦ ναοῦ ἔψαλον ἐμμελῶς κατὰ πρῶτον τὸν πολυχρονισμὸν τοῦ Ἄνακτος καὶ εἶτα τὸν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, μεθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις. Πάσης τῆς ἐπισήμου συνοδίας διευθυνομένης εἶτα εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Πατριαρχῶν, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος τῆς κλίμακος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἐν τῷ προαυλίῳ συνωστισμένον λαὸν καὶ τὴν πρὸς τὸν σεπτὸν Ἄνακτα ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην ἐξαίρων ἐπεῖπεν ὅτι νῦν ὅτε ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ εὑρίσκεται, ἐπιτρέπει αὐτῷ ἵνα ζητωκραυγήσῃ ὑπὲρ τοῦ γαληνοτάτου μονάρχου αὐτοῦ. Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ λαὸς παραυτὰ τότε ἐζητωκραύγησε τρίς.

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Πατριαρχῶν συναθροισθέντας, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης προσήνεγκε τότε ἀναψυκτικὰ ποτὰ καὶ ἠύξατο καὶ αὖθις ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος.

Μετὰ μικρὸν ἡ Α. Θ. Παναγιότης τῇ συνοδείᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ ἄρχοντος Μ. Μογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Ἀντωνίου βέη Οἰκιάδου, καπουκεχαγιὰ, μετέβη εἰς τὰ ἐν Γιλδὶζ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα. Μικρὸν δ' ἀναπαυθεῖσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν τῇ οἰκείᾳ αἰθούσῃ προσεκλήθη ἐνώπιον τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος καὶ ἡγουμένη τῶν λοιπῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν ὡδηγήθη ἐνώπιον Αὐτῆς καὶ προσεφώνησε διὰ τῶν ἑξῆς:

Μεγαλειότατε Αὐτοκράτορ Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν ἐφένδη ἡμῶν,

«Τῷ Θεῷ δόξα, αὖθις ἔτος πληρώσαντες ἀφικόμεθα κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην ἡμέραν δι' ἅπαντας τοὺς πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους ὑπηκόους τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, ἡμέραν τῆς εἰς τὸν ὑψηλὸν Θρόνον τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων προγόνων Αὐτῆς ἀναβάσεως.

Εὐφροσύνως οὖν λαμβάνομεν τὴν ὑψηλὴν τιμὴν οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ πάντων τῶν μὴ ὀθωμανῶν ὑπηκόων Αὐτῆς ὅπως ἐμφανισθῶμεν ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος καὶ προσφέρωμεν Αὐτῇ τὰ βαθύτατα ἡμῶν σέβη καὶ τὰς εὐχὰς τῆς χαρᾶς καὶ διαβεβαιώσωμεν Αὐτὴν ἅμα περὶ τῆς πλήρους πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ σεπτὸν Αὐτῆς πρόσωπον ἡμῶν τε καὶ πάντων τῶν πνευματικῶν ἡμῶν τέκνων.

Ἐν δὲ τῇ ἀκραδάντῳ πεποιθήσει ὅτι ἡ Ὑμετέρα Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης νυχθημερὸν κοπιᾷ καὶ φροντίζει ὑπὲρ τῆς εὐνόμου καὶ ἰσονόμου διοικήσεως πάντων τῶν πιστῶν Αὐτῆς ὑπηκόων, καὶ ὅτι ἡ εὐημερία αὐτῶν, ἥτις ἐστὶν εὐημερία τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτῆς κρατους, ἐστὶ τὸ μόνον μέλημα Αὐτῆς, ἀποστρέφοντες τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν κακοποιῶν στοιχείων καὶ ἀποδοκιμάζοντες τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ ἀπεκδεχόμενοι τὰ ἄνω ἐκ τῆς πρωτοβουλίας τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, αἴρομεν χεῖρας ἱκέτιδας πρὸς τὸν ὕψιστον Θεὸν δεόμενοι ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐημερίας τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, τῆς δυναστείας Αὐτῆς καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτῆς κράτους».

Ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ γαληνότατος καὶ κραταιότατος ἡμῶν Ἄναξ καὶ ταύτην τὴν φορὰν, ὡς πάντοτε, μετὰ τῆς διακρινούσης Αὐτὸν εὐμενείας ἐδέξατο τοὺς Πατριάρχας καὶ πνευματικοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων μὴ μουσουλμανικῶν θρησκευμάτων καὶ ἐξόχους ἀπέτεινεν αὐτοῖς λόγους βασιλικῶν δηλώσεων καὶ χάριτος.

Ἀκροασαμένη ἡ Α. Α. Μ. μετ' εὐμενείας ὑποχρεούσης βαθύτατα τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἱσταμένους πατριάρχας καὶ λοιποὺς πνευματικοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἀναγνωσθείσης ἑλληνιστὶ προσφωνήσεως, ἐπέστησε πλειότερον τὴν βασιλικὴν Αὐτοῦ προ-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

σοχὴν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς μεταφράσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἐξ. ἄρχοντος μεγάλου Λογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως τῆς μεταφράσεως ἤρξατο λαλοῦσα εὐμενῶς ἡ Α. Α. Μεγαλειότης, εἰ καὶ πρὸς πάντας κατὰ τὸ φαινόμενον τὸν λόγον ἀποτείνουσα, ἀλλ' ἔχουσα πάντοτε τὸ βασιλικὸν Αὐτῆς πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην.

Ἐν πρώτοις ἡ Α. Α. Μ. ηὐχαρίστησε τοῖς πατριάρχαις καὶ τοῖς πνευματικοῖς ἀρχηγοῖς διά τε τὰς ἑαυτῶν καὶ τὰς ἐν ὀνόματι τῶν πνευματικῶν αὐτῶν τέκνων ὑποβληθείσας διὰ τοῦ προσφωνήματος συγχαρητηρίους εὐχὰς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς τὸ σεπτὸν βασιλικὸν Αὐτοῦ πρόσωπον πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως. Ἀκολούθως ἐκτενέστερον τὸν λόγον ποιουμένη περὶ τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων καὶ λοιπῶν πραγμάτων τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτοῦ κράτους εὐηγγελίσατο, ὅτι νυχθημερὸν ἐργάζεται, κοπιᾷ καὶ σκέπτεται περὶ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς καλῆς διοικήσεως τῶν ὑπηκόων Αὐτοῦ, ὅτι ἕνα μόνον καὶ διακαῆ πόθον ἔχων καὶ εἰς αὐτὸν νυχθημερὸν καταγινόμενος, διαβεβαιοῖ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐδεμίαν διάκρισιν ποιεῖται τῶν ὑπηκόων Αὐτοῦ, ὅτι πάντας ἐξ ἴσου ἀγαπᾷ καὶ πάντων τὸ καλὸν ποθεῖ καὶ ὑπὲρ τούτου καὶ μόνου καταγίνεται. Θλίβεται καὶ πονεῖ δι' ὅσα ἐγένοντο ἔν τισι μέρεσι τῶν βιλαετίων Θεσσαλονίκης, Κοσσόβου καὶ Βιτωλίων ὑπὸ ξένων καὶ ἐκ ξένων εἰσηγήσεων, διότι εἶναι βεβαία, ὡς μετὰ τόνου φωνῆς διεβεβαίωσεν ἡ Α. Α. Μ., ὅτι πάντες οἱ πιστοὶ Αὐτοῦ ὑπήκοοί εἰσιν ἀθῷοι καὶ ἀδίκως ὑπέστησαν τὰς ἐπελθούσας αὐτοῖς συμφοράς.

Κατ' ἐπανάληψιν ἡ Α. Α. Μ. τὸν λόγον συνεχίζουσα μετὰ σπουδῆς καὶ στοργῆς ἐπανέλαβε πόσον ἐθλίβη, πόσον ἐπόνεσεν ἡ βασιλικὴ Αὐτῆς καρδία δι' ὅσα, κρίμασιν οἷς οἶδε Θεὸς, ὑπέστησαν μέρη τινὰ πέριξ τοῦ Μοναστηρίου καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἐθλίβη, εἶπε. τὴν καρδίαν, καὶ ἀπέστειλεν ὑπασπιστὴν Αὐτοῦ ἐντολὴν βασιλικὴν ἔχοντα νὰ ἐξετάσῃ αὐστηρῶς καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς δράστας τῶν κακῶν καὶ δικαιώσῃ τοὺς ἀδικουμένους.

Διεκήρυξεν ἡ Α. Α. Μ. ὅτι διαταγαὶ περὶ τοιούτων ἀποτροπαίων πραγμάτων ἀδύνατον ἦν νὰ προέλθωσιν ἐκ τῶν ἀνακτόρων αὐτοῦ ἢ τῆς ὑψηλῆς Αὐτοῦ Κυβερνήσεως. Διεβεβαίωσε τὴν Α. Θ. Π. ὅτι ἀμειλίκτως θὰ τιμωρηθῶσιν οἱ δρᾶσται, ὅτι οὐδεμία περὶ αὐτῶν συγκατάβασις ἢ χάρις θέλει ἐμφιλοχωρήσῃ. Μετ' εὐχαριστήσεως, εἶπεν, ἤκουσεν ὅτι ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε νά συλλέξῃ ἐλέη ὑπὲρ τῶν παθόντων καὶ συνεχίζουσα τὸν λόγον ἤγγειλεν ὅτι θέλει προσενέγκει καὶ ἡ Α. Α. Μ. ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

Ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ηὐδόκησε νὰ ἐπινεύσῃ ἵνα πάντα ταῦτα τὰ ῥήματα Αὐτοῦ διαβιβασθῶσιν εἰς πάσας τὰς μὴ μουσουλμανικὰς κοινότητας σὺν τῇ βεβαιώσει τῇ βασιλικῇ ὅτι περὶ πάντων καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει προνοήσει ἐν ἰσότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Μετὰ ταύτας τὰς οὕτω βαρυσημάντους βασιλικὰς δηλώσεις, τὰς ἀφορώσας εἰς τοὺς πιστούς καὶ ἀφωσιωμένους Αὐτοῦ ὑπηκόους, ἄνευ διακρίσεως, ἡ Α. Α. Μ. στρέψασα τὸν λόγον πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἠρώτησε περὶ τῆς ὑγείας αὐτοῦ καὶ ηὔξατο ἵνα μὴ τὸ ἀποσοβηθὲν κακὸν τῆς ἀσθενείας ἐπαναληφθῇ, προσθεῖσα καὶ ἑτέρους λόγους πολλῆς βασιλικῆς χάριτος καὶ ἐπιεικείας.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀπεστάλη κατ' ἐντολὴν πρὸς Αὐτὴν ὁ μέγας τελετάρχης ἐξοχώτατος Ἰβραὴμ βέης, ὅπως ἐπαναλάβῃ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας καὶ ὑποκαρδίου λύπης τῆς Α. Α. Μ. διὰ τὰ ἀτυχῆ συμβάντα καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑψηλῆς βασιλικῆς μερίμνης περὶ τῆς διορθώσεως καὶ βελτιώσεως τῶν ὁπωσποτε λαβόντων χώραν θλιβερῶν, δι' ἃ ἐπανελήφθησαν αἱ πατριαρχικαὶ εὐχαριστίαι.

Τὰς αὐτοκρατορικὰς ταύτας δηλώσεις ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀνεκοίνωσε τηλεγραφικῶς τοῖς σεβασμ. μητροπολίταις Θεσσαλονίκης, Ἀδριανουπόλεως καὶ Πελαγωνίας, ἤγγειλε δὲ πάντα καὶ κατὰ τὴν σημερινὴν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου συνεδρίαν.

Τῇ ἑσπέρᾳ ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τὰ Πατριαρχεῖα ἐφωταγωγήθησαν λαμπρῶς, ἔξωθεν τῆς Πύλης αὐτῶν στηθείσης ἀψίδος μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «ζήτω ὁ Σουλτάνος», ἡ δὲ Α. Θ. Παναγιότης παρέθετο δεῖπνον, εἰς ὃ παρεκάθησαν οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ, οἱ παρεπιδημοῦντες μητροπολῖται καὶ οἱ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
Олуменні Ілмечникова

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Μονὴ Φανερωμένης. — Τῷ παρελ. σαββάτῳ ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος συγκροτήσασα ἔκτακτον συνεδρίαν αὐτῆς χάριν ἐπειγόντων τινῶν ζητημάτων προέβη σὺν ἄλλοις καὶ εἰς τελειωτικὸν καθορισμὸν τῶν προσόδων τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κυζίκου ἱερᾶς πατριαρχικῆς καὶ σταυροπηγιακῆς Μονῆς Φανερωμένης. Οὕτως ἐνέκρινεν ὅπως, ἀφαιρουμένων τῶν πρὸς συντήρησον τοῦ εὐαγοῦς σκηνώματος ἀπαιτουμένων δαπανῶν, διατίθηνται κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῶν προσόδων 70 λίρας πρὸς συντήρησιν ἱεροκήρυκος, ὅστις θὰ διαμένῃ μὲν ἐν Περάμῳ ὡς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος, θὰ κηρύττῃ ὅμως τὸν θεῖον λόγον ἐν τοῖς ναοῖς ταύτης τε καὶ τῶν λοιπῶν πέριξ κοινοτήτων ἐκ περιτροπῆς ταύτας ἐπισκεπτόμενος. Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου δὲ ποσοῦ ἐνεκρίθη ὅπως διατίθηνται 40% μὲν κατ' ἐκκλησιαστικὴν φιλοτιμίαν ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν τῆς κοινότητος Περάμου, 60% δὲ παρέχωνται εἰς τὴν Ι. Μητρόπολιν Κυζίκου, ἥτις τῇ συνεννοήσει τῆς δημογεροντίας Ἀρτάκης καὶ τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων Λαγκάδος Μηχανιώνας, ἄνω Γιαπτζήκιοϊ καὶ Καστέλι ἡ θὰ διανέμῃ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ποσὸν συμφώνως πρὸς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν ἐκπαιδευτηρίων αὐτῶν, ἢ κοινῇ πάντων συνεννοήσει, θὰ διαθέτῃ εἰς συντέλεσιν καὶ πραγμάτωσιν ἐκπαιδευτικοῦ σκοποῦ γενικωτέρου ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν τούτων τῶν κοινοτήτων.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως δὲ προκειμένου, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινεν ὅπως αὕτη διεξάγηται ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς μετὰ τοῦ γραμματέως αὐτῆς, ἐποπτεύοντος ἀμέσως καὶ ἐπιβλέποντος τοῦ κυριάρχου μητροπολίτου, μέχρις ὁριστικῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τῆς Συνόδου.

Ἡ ἀνωτέρω συνοδικὴ ἀπόφασις διεβιβάσθη τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ Κυζίκου κ. Κωνσταντίνῳ διὰ τὰ παραιτέρω.

Σχολὴ γλωσσῶν. — Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἡ ὑπὸ τῶν δύο Σωμάτων ἐκλεγεῖσα Ἐπιτροπὴ ἅμα μὲν ἀντήλλαξε σκέψεις περὶ τοῦ δανατοῦ τῆς ἐξευρέσεως πόρων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς εἰρημένης σχολῆς τῶν γλωσσῶν, ἅμα δὲ ἔθετο τὰς βάσεις αὐτῆς. Ἡ λειτουργία ὅμως τοῦ παιδευτηρίου ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου ἤδη σχολικοῦ ἔτους ἐθεωρήθη ἀδύνατος.

Μητρόπολις Παραμυθίας. — Κάτοικοί τινες τῆς ἄλλοτε πατριαρχικῆς ἐξαρχίας Γηρομερίου τῆς τῇ μητροπόλει Παραμυθίας συγχωνευθείσης ἐξητήσαντο τὴν ἀνασύστασιν τῆς ἐξαρχίας. Ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν διεμήνυσεν αὐτοῖς ὅτι ἡ περὶ συγχωνεύσεως τῆς πάλαι ἐξαρχίας ἀπόφασις ἔστιν ἀνεπίστροφος.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κοινότης ὀρθοδόξων Λονδίνου — Ἀναχωρήσας ἐκ Λονδίνου, ἐπ' ἀδείᾳ, ἀφίκετο εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Ζάκυνθον, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτης καὶ προϊστάμενος τῆς ἐν Λονδίνῳ ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος κ. Ἀντώνιος Παράσχης.

Ἀφίξεις — Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ μικρὸν διαμείνας ἐκεῖ ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Παμφίλου κ. Μελισσηνὸς Χριστοδούλου καὶ ὁ πανοσιολογ. ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου Ὄρους Σινᾶ πρωτοσύγκελλος κ. Δανιὴλ Σουλίδης.

Ἅγιον Ὄρος — Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἐκ τῶν προεχόντων πατέρων τῆς ἱερᾶς τῶν Ἰβήρων μονῆς καὶ ἐπὶ πολυετίαν γραμματεὺς αὐτῆς χρηματίσας ὁσιολογ. διάκονος κ. Σπυρίδων Ὑπρίτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΡΙΣΔΡΙΑΝΩΝ*

Τοῦ ἐπισκόπου Πρισδριανῶν Κ. Ἰωάννου προοίμιον πρὸς τὸν αἰτήσαντα.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα με ὑπερβαίνειν ἡ σὴ ἀναπείθει προσταγὴ καὶ τῶν ἐμοὶ ἀδυνάτων ἐφίεσθαι, τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπε, καὶ ἑρμηνεύειν ἀναγκάζει, ἅπερ αὐτὸς ἑρμηνευθῆναι πάνυ ἐπεπόθουν· ἀλλ' ἡ σή μοι πάντως ἀρετὴ λίαν εὐπόριστον τὸ πάντη δυσπόριστον ἀπειργάσατο· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ὀρθρινοῦ ἐξεψάλμου ραδίως διεξῆλθον ὡς ὁρᾷς, ἣν προσάγω τῷ πολλῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν αἰτίῳ μοι γεγονότι καὶ ταῦτα μὲν ἐγώ σοι ὁ ταπεινὸς καὶ πάντα εὐτελὴς ἐπίσκοπος Πρισδριανῶν Ἰωάννης σοὶ τῷ διέποντι εἰς τὰ Σκόπια κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Βρανειανίτῃ καὶ ἀνθρώπῳ τοῦ σεβαστοῦ κυ-

* Συνέχεια ἀπὸ σελ 355 – 356 καὶ τέλος.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

ρίου Γεωργίου τοῦ Παλαιολόγου. τὰ δὲ τῆς ἑρμηνείας τοῦ ὀρθρινοῦ ἐξεψάλμου ἔχει οὕτως.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ τρίτος.

Ὑπόθεσις.

Τοῦτον τὸν Ἱεροψάλτην προφήτην καὶ θεοπάτορα Δαβὶδ ἡ τῆς θείας Γραφῆς ἱστορία φησὶ διπλῇ περιπεπτωκέναι παρανομίᾳ, ὅτι τε Βηρσαβεὲ τὴν τοῦ Οὐρίου τοῦ στρατιώτου γυναῖκα ἐμοίχευσε καὶ ὅτι τὸν αὐτὸν Οὐρίαν διὰ γραφῆς αὐτοῦ φονευθῆναι παρεσκεύασε· δι' ἃς δὲ δὴ δύο παρανομίας, λέγω δὴ τὸν φόνον καὶ τὴν μοιχείαν πολλὰς πολλάκις καὶ παντοδαπὰς ὑπέμεινε τὰς συμφοράς· τὰ γὰρ ὁμοροῦντα ἔθνη πρὸς μάχην αὐτοῦ ἐκινήθησαν καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ οὐ μετρίαν στάσιν ἐδέξατο καὶ τὴν παρανομίαν διεδέξατο· μυρία γὰρ αὐτῷ ἐπισυνέβησαν τὰ δεινὰ καὶ παντοῖα χαλεπὰ καὶ πολλά· τίνα; ἡ τοῦ Ἀμὼν ἀκολασία, ἡ τοῦ Ἀβεσαλὼμ μιαιφονία, ἡ ἀδελφοκτονία, ἡ κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Δαβὶδ ἐπανάστασις, ὧν πάντων αὐτὸς μὲν ἀνώτερος θείᾳ διετηρήθη χάριτι, χώρᾳ δὲ ἐξεχωρίσθη τῇ ἐπαξίᾳ τραγωδίας κακίᾳ, τῇ συμφορῶν ἐπιφορὰς ἐπικομισάσῃ τῷ Προφήτῃ Δαβίδ, καθ' ὃν καιρὸν τὸν πατραλοίαν ἀπεδίδρασκεν υἱὸν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν αὐτοῦ υἱὸν ἀνεδείξατο παράταξιν, ὅτε καὶ τοῦτον ἔγραψε τὸν ψαλμόν, τοῦ θείου Πνεύματος τηνικαῦτα ἐν αὐτῷ ἐνεργήσαντος διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ γεγενημένην θερμὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ὑπερβολικὴν ταπείνωσιν, ἣν ἐνεδείξατο μετὰ τὴν διπλῆν ἐκείνην παρανομίαν. Καὶ αὕτη μέν ἐστιν ἡ τοῦ ψαλμοῦ τούτου ὑπόθεσις· ταύτῃ δ'ἐπενεχθήσεται καὶ ἡ αὐτοῦ ἑρμηνεία, ἔχουσα καὶ αὕτη οὕτως.

«Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ «ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ «μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτοῦ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.»

Εὔχεται ὁ θεῖος οὗτος Προφήτης πρὸς τὸν Θεὸν καί φησι· Κύριε· καλῶς δέ φησι τὸ Κύριε· τὸ γὰρ Κύριος ὄνομα οἰκεῖον πέφυκεν εἶναι καὶ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· τῷ μὲν Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καθὼς αὐτὸς οὗτος ὁ Προφήτης ἐν ἄλλοις φησί λέγων· «εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου·» τῷ δὲ ἁγίῳ Πνεύματι, καθὼς τὸ σύμβολον τῆς ἁγίας πίστεως ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν φησί λέγον· «καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν. Τί· τὸ τί οὐκ ἔστιν ἐρωτηματικόν, ὡς τό: τί δηλοῖ αὕτη ἡ λέξις; οὐδὲ ὁριστικόν, ὡς τό: τί ἐστιν ἄνθρωπος, ἢ τόδε τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ διαπορητικόν· διαπορῶν γάρ φησί: Κύριε, εἰ ὡς μέλλω εἰπεῖν ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου, τί, τοὐτέστιν ἵνα τί καὶ διατί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με καὶ πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ, καὶ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου ὅτι οὐκ ἔστι μοι σωτηρία ἐν σοὶ τῷ Θεῷ μου· ταῦτα δέ μοι λέγουσι καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτός· ἐντὸς μὲν οἱ λογισμοὶ οἱ τῷ βυθῷ τῆς ἀθυμίας καταβυθίζοντές με, ἐκτὸς δὲ οἱ ἐπιτωθάζοντες καὶ διακωμῳδοῦντες ἄνθρωποι, οἳ δὴ πολλῷ πλείονα τὴν λύπην μοι ἐμποιοῦσι πολλυπλασιάζοντες αὐτὴν ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς ὅτι γεγύμνωμαι σῆς βοηθείας.

. . . . . .

«Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι «Κύριος ἀντιλήψεταί μου.» Κοιμηθῆναι καὶ ὑπνῶσαί φησιν, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος κοιμᾶται νυκτὸς καταλαβούσης· νύκτας δὲ πολλάκις ἡ θεία Γραφὴ καλεῖ τὰς συμφοράς· διατί; διότι ἄγαν ἀνιαροῖς περιπίπτοντες νομίζουσι διάγειν ὡς ἐν σκότει· σκότος δὲ συνεζεύχθη τῇ νυκτί· ταῖς νυξὶ δὲ συνεζεύχθη ὁ ὕπνος· καὶ διὰ τοῦτό φησιν ὅτι ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα ὅτι τοιούτοις περιέπεσα κακοῖς· ὧν κρείττων ἐγενόμην βουλόμενος εἰπεῖν ἔφη τὸ ἐξηγέρθην· ἐπάγει δὲ καὶ τὴν αἰτίαν, διατὶ κρείττων αὐτῶν ἐγένετο, καὶ φησιν, ὅτι τῆς θείας ἀπήλαυσα ῥοπῆς· τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπών, ὅτι· Κύριος ἀντιλήψεταί μου, προφητικῶς προορῶν τὸ γενησόμενον.

. . . . . .

Ψαλμὸς ρϐ΄.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἑρμηνευθεὶς ἐν τοῖς Τυπικοῖς παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου πάσης Βουλγαρίας κυρίου Θεοφυλάκτου περιττὸν ἔδοξε τὸ καὶ νῦν ἑρμηνευθῆναι διὰ τὸ μὴ περιπεσεῖν ἡμᾶς τῇ ἀδολεσχίᾳ· ἀδολεσχία γάρ ἐστι τὸ πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγειν· ἐκεῖνα δὲ δέον ἑρμηνευθῆναι ὅσα ἴσως παρελείφθησαν καὶ οὐκ ἐπεμνήσθησαν ἐν τῇ δηλωθείσῃ ἑρμηνείᾳ· ἔχουσι δὲ κακεῖνα οὕτως.

Δοκεῖ μὲν ὁ ψαλμὸς οὗτος ἀκόλουθος εἶναι τῷ πρὸ αὐτοῦ προτεταγμένῳ ψαλμῷ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν· καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ μὲν οἱ τὰς ἐν Βαβυλῶνι συμφορὰς ὀλοφυρόμενοι τὸν Θεὸν ἱκέτευον τῆς ἐπανόδου τυχεῖν· ἐν τούτῳ δὲ τῷ ψαλμῷ ὑμνοῦσι τὸν εὐεργέτην Θεὸν παρασχόντα τούτοις τὰ αἰτούμενα καὶ τὴν ἐκ Βαβυ-

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ИМЕНИТ. МЕЧНИКОВА

λῶνος ἐπὶ τὰ πάτρια ἐπάνοδον· ἐγὼ δὲ οἶμαι ὅτι καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις αὕτη ἁρμόζει ἡ πρὸς Θεὸν ὑμνῳδία πικροτέρας ἀπαλλαγεῖσι δουλείας καὶ μείζονος ἀξιωθεῖσιν ἐλευθερίας· ἁρμόζει δὲ καὶ αὐτῷ τῷ προφήτῃ Δαβὶδ διαφυγόντι τὸν Σαοὺλ πόλεμον καὶ ἐν ἡσυχίᾳ γενομένῳ, ὃς καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ταῦτά φησι· δηλώσει δὲ καὶ αὐτῶν τῶν ῥητῶν ἡ διάνοια ὡς ἡ δευτέρα μᾶλλον ὑπόθεσις τῆς τε πρώτης καὶ τρίτης ἀληθεστέρα· ὅμως ἑκάτερος αὐτῶν ὅτε Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ὁ προφήτης Δαβὶδ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν φησιν οὕτως·

«ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς »ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φο»βουμένους αὐτόν».

Δεῖξαι βουλόμενος οὗτος ὁ Προφήτης τὸ ἄπειρον τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητος οὐχ εὗρε μεῖζον διάστημα οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἡλίου· εἰ γὰρ εὗρεν ἤγαγεν ἂν αὐτὸ εἰς μέσον ὁ ἀνθρώπινος λογισμός· διό φησιν ὅτι τοσοῦτον ἐκραταίωσε καὶ ἐκράτυνεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μεγα τοῦτο ἐνεδείξατο εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅσον ἐστὶ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· τὸ δὲ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐστιν οὐ τοῦτο τὸ ὁρώμενον χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ· ψεύδεται γὰρ καὶ ἡ ὅρασις καὶ τὸ ὁρώμενον χρῶμα· πῶς; δῆλον ἀπό τινος φανεροῦ παραδείγματος τοῦ νῦν ῥηθησομένου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναλλάσσεσθαι τὴν τοῦ οὐρανοῦ χρόαν, ἄλλην φαινομένην τὴν ἡμέραν καὶ ἄλλην τὴν νύκτα· καὶ γὰρ τὴν ἡμέραν λευκότερος φαίνεται ὁ οὐρανὸς, τὴν δὲ νύκτα μελανότερος· καὶ εἰ ἦν τὸ αὐτὸ χρῶμα, ἐφαίνετο ἂν καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ μὴν οὐ φαίνεται· οὐκ ἄρα τοῦτο τὸ φαινόμενον ἐστὶ τὸ τοῦ οὐρανοῦ χρῶμα· καὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τοῦ εἰρημένου παραδείγματος ἔχοντος οὕτως· ὥσπερ τις ἱστάμενος ἔν τινι περιοπῇ καὶ τόπῳ ὑψηλοτάτῳ ἀποβλέπων πρὸς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης, εἰ μὴ ἔνι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὸ ἐπιπροσθοῦν οἷον βουνὸς ἢ ὄρος ἢ ἄλλο κώλυμα, πάντως ὁρᾷ ὁ ὀφθαλμὸς ὅσον δύναται διάστημα, ἐπέκεινα δὲ μὴ δυνάμενος ὁρᾶν δοκεῖ σκότος ὁρᾶν· πλεῖον δὲ τούτου τοῦ διαστήματος ἀπέχων διάστημα ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, ὁρᾷ ὁ ὀφθαλμὸς ὅσον δύνατωι καὶ τὸ ἐπέκεινα ὁρᾷ σκότος· τὸ σκότος τοῦτο τῷ φωτὶ τοῦ ἡλίου μιγνύμενον τὴν ἡμέραν ποιεῖ τοῦτο τὸ ὁρώμενον φαιὸν χρῶμα, μίξιν ἔχον λευκοῦ τοῦ φωτὸς καὶ μέλανος τοῦ σκότους· τὴν δὲ νύκτα μίξιν τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης καὶ τῶν φωστήρων ἔχον ποιεῖ χρῶμα μελανότερον τοῦ ἡμερινοῦ χρώματος. Ὥστε δῆλον ἀπὸ τούτου τοῦ φαινομένου ὅτι οὐδέτερον χρῶμα οὔτε τῆς ἡμέρας οὔτε τῆς νυκτὸς ἀληθεύει, ἀλλὰ καὶ ἀμφότερα ψεύδονται· εἰ δὲ ταῦτα ψεύδονται τὰ ὁρώμενα χρώματα, ὁ οὐρανὸς οὐχ ὁρᾶται· μὴ ὁρώμενος δὲ ἄδηλον ἔχει τὸ ὕψος καὶ ἀφανὲς ὀφθαλμοῖς σωματικοῖς· ὅπερ δὲ οὐχ ὁρῶσιν οἱ σωματικοὶ ὀφθαλμοὶ ὁρᾷ ὁ νοῦς· ὡς γὰρ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ σώματι οὕτω καὶ νοῦς ἐν ψυχῇ· ὁ νοῦς οὖν ὁρᾷ τὸ ὕψος αὐτοῦ· νοὶ γὰρ θεασάμενος ὁ προφήτης τὸ ὕψος αὐτοῦ ἔφη ὅτι τοσοῦτον ἐστι τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ὅσον ἀπέχει ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἀπὸ τῆς δύσεως αὐτοῦ· εἰ γὰρ τοῦ κύκλου ἡ περιφέρεια πανταχόθεν ἐξίσου ἀπέχει τοῦ κέντρου, κατὰ τὸ μέσον ὄντος, ὅσον ἀπέχει τὸ μεσουράνημα πρὸς τὸ ὑπόγειον, τοσοῦτον ἀπέχει ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ τῆς δύσεως· ἀλλὰ τοῦτο μὲν χάριν τοῦ γνωσθῆναι ἡμῖν ὅσον τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ὁ δὲ οὐρανός ἐστιν ὡσεὶ καμάρα, καθὼς εἴρηται τῷ προφήτῃ, ἡμεῖς δὲ καὶ τὸ ἕτερον ἡμισφαίριον τοῦ οὐρανοῦ ἐλάβομεν οὐ πρὸς ἀλήθειαν, οὐδὲ σφαιροειδῆ τοῦτον ἀποφαινόμενοι ἀλλ' ὡσεὶ καμάραν· πρὸς μέντοι μόνον κατανόησιν τοῦ ὕψους αὐτοῦ τοῦτο εἰλήφαμεν· ἐν πολλοῖς γὰρ διὰ ψευδῶν ὑποθέσεων εὑρίσκεται ἡ ἀλήθεια· ὥσπερ καὶ νῦν ἡμεῖς τὸν μὴ σφαιροειδῆ ἀλλ' ὡσεὶ καμάραν οὐρανὸν οὕτως ἐλάβομεν.

Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἄθω 1903 Ἰουλίου 27.

Χρυσόστομος Λαυριώτης

ΔΙΑΛΥΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἔχουσι δικαστικὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ Δ. Ε. Μ Συμβουλίου, καὶ ἰδίᾳ τοῖς κκ Δικηγόροις ὅτι οὐδὲν δικόγραφον αὐτῶν, οἷον πληρεξούσια, προτάσεις ἢ ἕτερον οἱονδήποτε ἔγγραφον χρησιμεῦον ὡς προσαγόμενον ἔν τινι δίκῃ θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ, ἂν μὴ προηγουμένως τοῦτο πρωτοκολληθῇ καὶ ἀπὸ τῆς προτεραίας τῆς δικασίμου ἐν τῷ οἰκείῳ τῆς ὑποθέσεως φακέλλῳ κατατεθῇ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 13 Αὐγούστου 1903.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

Ἕνεκα τῆς ἐπετηρίδος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Ἄνακτος, ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἐκδίδοται σήμερον ἀντὶ μεθαύριον, τῇ παρασκευῇ.

Ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

02/09/25 902657 НБ ОНУ

Π.Ш-726691